

Wij, de familie Tijsterman bestaande uit Wim Tijsterman (1922-1992) en moeder Fenny Tijsterman-Blok (1925-2006), mijn zus Mia (1956) en ik Ageeth (1960) kwamen in 1966 op de voormalige boerderij "van den Ancker" Rijksstraatweg 133 in Duivendrecht te wonen.

De boerderij was toen wij er kwamen wonen in tweeën gesplitst. Naast ons woonde de familie de Groot met moeder Jopie, haar zonen Ko en Bert en dochter Hennie, die later met onze neef Jaap Splinter trouwde.

Het gedeelte van het huis waar wij gehuisvest werden, was nog niet bewoonbaar. Er was een groot melkhok met verzonken bad. Daar werd op aanwijzingen van mijn moeder een wand geplaatst, zodat er een ouder- en kinderslaapkamer van gemaakt kon worden. Er was een grote woonkeuken met een put waaronder in een luik zat, zodat je eventueel water in de ketel kon verwarmen als je er een vuurtje onder stookte. De bediendekamer met bedsteden werd onze huiskamer.

Er was ook een paardenstal, die werd later de slaapkamer van mijn zus, nadat de stal ooit was verbouwd om een jong stel met baby, die hun huis waren kwijtgeraakt, onderdak te geven. Toen mijn zus het huis uit ging werd dat mijn kamer.

Boven onze slaapkamer was de hooizolder. Via een schuifdeur in de woonkeuken kwam je door de gang in het gedeelte van de burens terecht, waar wij de kelder onder hun huis en ook de zolder boven hun huis tot onze beschikking hadden. De zolder bestond uit twee etages. De bovenste werd verhuurd aan studenten, waaronder de bioloog Eric Flipse, die later in het buitenland is verdwenen.

Op de bovenste verdieping bij de bedsteden liep de gang helemaal tot onder het erf door. Waarschijnlijk hebben mensen zich daar in de 2^e Wereldoorlog schuil gehouden; of hebben ze daar iets verstopt.

Verder hoorden bij de boerderij een boomgaard, weilanden, een hooiberg en een stal. Wij waren zelf geen boeren, maar jaren later kwam de familie Vrolijk, die aan de overkant van ons huis aan de Rijksstraatweg woonde, toen zij hun boerderij op moesten geven, hun vee bij ons stallen. Daarbij maakte boer Vrolijk ook gebruik van de hooiberg en de weilanden.

Vanuit ons huis hebben wij veel bruidspaartjes gezien. Wij stonden altijd 1^e rang te kijken via het raam naar de naast gelegen kerk.

Wij woonden er heerlijk vrij en ook vlak naast onze lagere school met als directeur meester Den Ouden. Mijn vader en zijn broer en zussen hebben ook op dezelfde school gezeten. Mijn zus en ik sprongen soms via het slotje naast de kerk en school op het erf van onze boerderij, om als wij op school zaten, tussen de middag thuis te eten.

In de jaren '60 was er ook een vuilstortplaats achter onze werf bij de nabijgelegen weilanden.

Later in de jaren '70 werd onze werf in gebruik genomen door de AGO die hun grof plantsoenenonderhoudsmateriaal daar parkeerde. De werknemers hadden ook een ruimte in het leegstaande gebouw van de lagere school om koffie te drinken.

Wij woonden fijn, maar helaas wel héél erg koud in de winter. In de tot slaapkamer omgebouwde paardenstal was niets geïsoleerd, dus het behang bolde op als het erg hard waaide, ijs op de ramen en een ijspegel uit de kraan. Tien dekens moesten ons warm houden en een warmwaterkruik in een kous. Een butagaskachel op de toiletten, zodat die niet stukvroren.

Het was bij ons altijd een zoete inval. Sommige mensen kwamen eerst alleen op de koffie, dat werd vaak ook mee-eten en vaak ook nog blijven slapen, soms wel meerdere dagen achtereen.

Mijn vader draaide bijna altijd platen, soms hard...de burens woonden toch aan de overkant en vaak kwamen die ook nog gezellig langs.

Helaas is de boerderij in 1985 afgebroken! Weer een stukje historie van Duivendrecht verloren. Was het echt wel nodig deze boerderij te slopen? Op dezelfde plek waar onze boerderij stond, staat nu seniorenflat De Bolster. Hun tuin nu was ons erf, met slootje waar wij over heen sprongen om tussen de middag thuis te eten. Hoe lang zal dat blijven bestaan? Maar zoals het gezegd luidt: "Gelukkig hebben wij nog de foto's!"

Ageeth Tijsterman 2 november 2016